

Notitie

Contactpersoon [REDACTED]
Datum 9 april 2021
Kenmerk N002-1280712WLI-V01

Bepaling compensatieopgave en -mogelijkheden Guisweg Zaandam

Inleiding

Gemeente Zaanstad is in samenwerking met de vervoerregio Amsterdam voornemens om de verkeerssituatie rondom de spoorwegovergang Guisweg aan te passen. Als gevolg van deze aanpassing zal sprake zijn van een wijziging in verkeersstromen waardoor ook sprake is van een toename van stikstofdepositie op drie Natura 2000-gebieden, te weten: Polder Westzaan, Wormer- en Jisperveld & Kalverpolder en IJperveld, Varkensland, Oostzanerveld & Twiske.

In opdracht van gemeente Zaanstad en vervoerregio Amsterdam verkent momenteel de mogelijkheden voor het doorlopen van een ADC-traject. TAUW onderzoekt hiervoor de compensatieopgave en mogelijkheden voor compensatie. In deze notitie wordt eerst beschouwd wat de compensatieopgave zal betreffen en tot slot de locaties waar deze compensatie kan worden uitgevoerd. De berekening van de compensatieopgave is gebaseerd op de AERIUS berekening uitgevoerd door Movares, d.d 12 januari 2021.

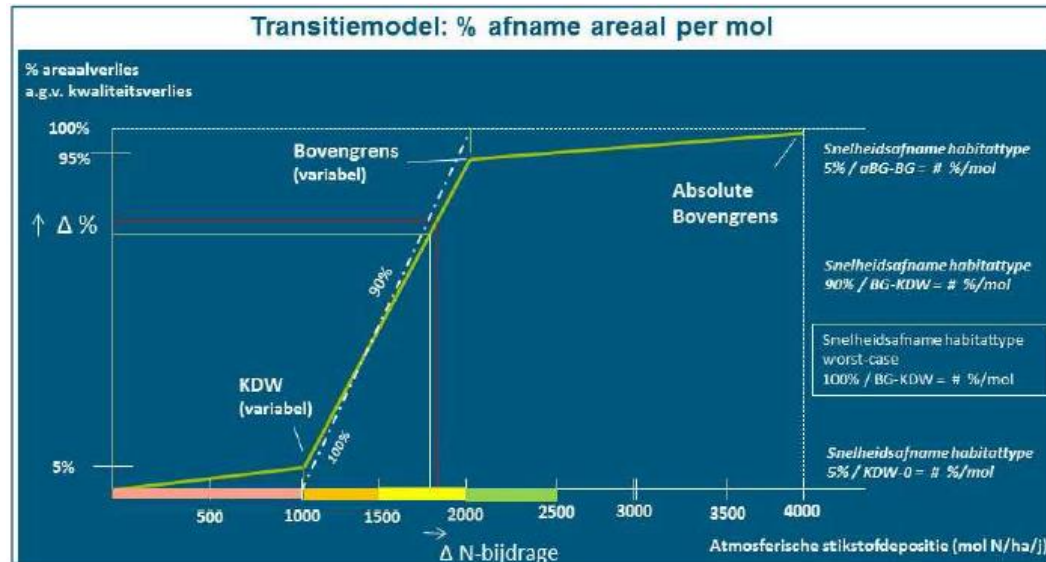
Compensatieopgave

Inleiding

Bij een overmaat van stikstofdepositie kan eerst de kwaliteit van een habitatype afnemen, maar op termijn kan het habitatype ook overgaan in andere vegetatietypen, waardoor het niet meer kwalificeert als habitatype. Dan is sprake van een afname in oppervlakte. Op basis van dit principe zijn met de best beschikbare wetenschappelijke kennis in het kader van de passende beoordeling Maasvlakte 2 dosis-effectrelaties opgesteld tussen stikstofdepositie en het percentage achteruitgang van duinhabitattypen.

Methode

De methode voor de berekening van de compensatieopgave als gevolg van kwaliteitsverlies door stikstofdepositie haakt aan op de kritische depositiewaarden (KDW) van de habitattypen (conform Van Dobben *et al.*, 2012). In figuur 1 is de bepaling van kwaliteitsverlies van een habitatype als voorbeeld weergegeven.

Figuur 1 Procentuele afname in areaal per mol bij verschillende achtergronddeposities (Zweers, 2019)

In dit figuur is af te lezen hoe het kwaliteitsverlies van een habitatype verloopt. Hier is onderscheid gemaakt tussen een achtergronddepositie onder de KDW, tussen de KDW en bovengrens en tussen de bovengrens en absolute bovengrens. Het grootste kwaliteitsverlies vindt plaats tussen de KDW en de bovengrens, dit betreft 90 procent. Bij de andere twee trajecten betreft het oppervlakteverlies 5 procent.

Op basis van deze punten (KDW, bovengrens en absolute bovengrens) kan de procentuele afname van het oppervlak van een habitatype onder invloed van een toename in stikstofdepositie tegen een bepaalde achtergronddepositie bepaald worden. Vervolgens kan het areaalverlies berekend worden op basis van het projecteffect ($\# \text{ mol N}$) en areaal aan habitatype. Hierbij wordt gebruik gemaakt van de volgende formule:

Oppervlakteverlies = $T_u/T_v \times RC \times N_p \times A$, waarbij:

- T_u : tijd in jaren waarin de toename van de depositie optreedt; hiervoor is uitgegaan van een tijdspanne van 20 jaar
- T_v : tijd afname habitatype (dit is de tijd in jaren waarbinnen een habitatype verdwenen kan zijn); deze tijdspanne varieert per habitatype/ leefgebied en bedraagt 10-20 jaar. De factor T_u/T_v bedraagt daardoor in dit project 1 tot 2
- RC is de hellingshoek of richtingscoëfficiënt van de dosis effect curve. Deze bedraagt:
 - Beneden de kritische depositiewaarde (KDW) 5 % / KDW. Dit varieert per habitatype/ leefgebied. In dit traject van de curve zijn significante effecten per definitie uitgesloten. Depositie leidt in dit traject daarom niet tot een compensatieopgave.
 - Tussen KDW en bovengrens (BG) 90% / (Bovengrens-KDW). Dit varieert per habitatype/ leefgebied, in dit project tussen 0,12 en 0,31%
 - Tussen bovengrens (BG) en absolute bovengrens (ABG) 5% / 1.150 = 0,004 %

Kenmerk N002-1280712WLI-V01

- Np: de gemiddelde toename in mol/ha/jaar (te berekenen per habitatype/ leefgebied en per Natura 2000-gebied)
- A: oppervlak in hectare waar depositie plaatsvindt (per habitatype/ leefgebied).

Er blijkt echter niet voor elk habitatype een bovengrens vast te stellen. Dat is met name het geval bij habitats waar de kwaliteitsafname niet geleidelijk verloopt maar waar sprake is van een 'omslagpunt'. Tot dat omslagpunt lijkt een toename van stikstofdepositie dan geen of hoogstens geringe effecten te hebben, maar wanneer het omslagpunt wordt overschreden gaat de verandering relatief snel. Een omslagpunt is voor dit project relevant voor H7140B Overgangs- en trilvenen (veenmosrietlanden) (bijlage bij verslag expertraadpleging 2 d.d. 26 november 2019 in Vertegaal en Goderie, 2020). Voor dit habitatypen zijn worst-case aannames gedaan zoals ook zijn toegepast bij het project N35.

Minimale zelfstandige eenheid

Als zelfstandige eenheid worden habitatypen pas opgenomen op de habitatkaarten als de omvang van het type minimaal 100 m² is (conform het Methodiekdocument habitatkartering, Interbestuurlijke Projectgroep Habitatkartering, 2015). Kleinere arealen worden niet op de kaarten van het Natura 2000-gebied opgenomen omdat zij in omvang te kwetsbaar zijn om duurzaam in stand te houden.

Indien een habitatype wordt gecompenseerd op een locatie die niet aangrenzend is aan reeds bestaand habitat, is bij het bepalen van de uiteindelijke opgave steeds uitgegaan van deze minimale zelfstandige eenheid. Indien op basis van de habitatypenkaart (zie bijlage 1 voor de habitatypenkaarten van de relevante Natura 2000-gebieden) de locatie van de compensatiemaatregel met zekerheid grenst aan bestaand habitat is de compensatieopgave niet verhoogd tot de minimale zelfstandige eenheid.

Onzekerheidsfactor

Om eventuele onzekerheden in de totstandkoming en de ontwikkelingssnelheid van de compensatielocaties weg te nemen, wordt het te compenseren oppervlak van een habitatype/leefgebied vervolgens met een onzekerheidsfactor vergroot. Voor de meeste habitatypen bedraagt deze onzekerheidsfactor 2. Alleen voor enkele habitatypen waarvoor geen bovengrens vastgesteld kon worden, wordt als onzekerheidsfactor 5 gehanteerd. Dit is van toepassing voor H7140B Overgangs- en trilvenen (trilvenen).

Tabel 1 Berekende compensatieopgave Guisweg

Habitattype	Berekend verlies door stikstofdepositie	Minimale zelfstandige eenheid ¹	Onzekerheidsfactor ²
Natura 2000-gebied Polder Westzaan			
H7140B Overgangs- en trilvenen (veenmosrietland)	893,8 m ²	893,8 m ²	44.690 m ²
H4010B Vochtige heiden (laagveengebied)	1,7 m ²	100 m ²	
ZGH7140B Overgangs- en trilvenen (veenmosrietland) ³	0,2 m ²	Niet van toepassing icm H7140B	1 m ²
Natura 2000-gebied Wormer- en Jisperveld & Kalverpolder			
H4010B Vochtige heiden (laagveengebied)	0,1 m ²	100 m ²	200 m ²
H7140B Overgangs- en trilvenen (veenmosrietland)	46,8 m ²	100 m ²	500 m ²
Natura 2000-gebied IJperveld, Varkensland, Oostzanerveld & Twiske			
H7140B Overgangs- en trilvenen (veenmosrietland)	43,7 m ²	100 m ²	500 m ²
ZGH7140B Overgangs- en trilvenen (veenmosrietland)	0,4 m ²	100 m ²	500 m ²

Compensatiemogelijkheden voor veenmosrietland (H7140B) en moerasheide (H4010B)

De habitattypen “H7140B Overgangs- en trilvenen (Veenmosrietlanden)” en “H4010B Vochtige heiden (laagveen)” hebben betrekking op vegetaties uit de verlandingsreeks in laagveengebieden. Zowel de veenmosrietlanden als vochtige heiden van het laagveengebied (ook wel moerasheiden genoemd) zijn kenmerkend voor vrij late successiestadia in het verlandingsproces, waarbij de invloed van regenwater sterk is toegenomen ten koste van de invloed van (basenrijk) oppervlaktewater en/of kwel.

In de moerasheiden is sprake van een eindstadium waarin vrijwel alleen regenwater nog een rol speelt en sprake is van een min of meer vaste veenbodem. Veenmosrietlanden nemen daarentegen een positie in tussen enerzijds de trilvenen van basenrijkere omstandigheden en anderzijds de moerasheiden. Veenmosrietland kan voorkomen op drijvende kraggen (met een min of meer vast waterpeil) maar ook op een al min of meer vaste veenbodem. In het laatste geval

¹ Alleen van toepassing als de compensatieopgave niet kan worden aangesloten op bestaand areaal

² Ook afhankelijk van noodzaak tot hanteren van een minimale zelfstandige eenheid

³ Zekerheidshalve zijn ook zoekgebied habitattypen in de berekening opgenomen.

mag echter geen sprake zijn van grote fluctuaties in het waterpeil. Beide habitattypen zijn afhankelijk van permanent zeer natte omstandigheden.

In ruimte en tijd kunnen de verschillende typen ook in combinatie met elkaar voorkomen. In het algemeen ontstaan de typen en kunnen deze worden gehandhaafd door middel van extensief maaibeheer. Zonder dit beheer kunnen de typen (mede onder invloed van atmosferische stikstofdepositie) snel verruigen, verstruwelen of verbossen. Ook vermesting of verzuring van het oppervlaktewater kunnen een sterk negatief effect hebben. Onderstaande beschouwing van beide habitattypen en de mogelijkheden voor herstel zijn ontleend aan de voor het voormalige PAS ontwikkelde herstelstrategieën. Deze vormen nog steeds de meest actuele wetenschappelijke basis voor te treffen maatregelen.

Het reguliere beheer van veenmosrietlanden is maaien van het riet. Gebeurt dit niet dan gaat (afhankelijk van de waterkwaliteit) veenmosrietland over in wilgenbroek- en elzenbroekbos (mesotroof of eutroof), zoomvormende ruigten (eutroof) of berkenbroekbos en gagelstruweel (oligotroof, vaak wat zuurdere bodems). Het tijdstip van maaien is essentieel. Maaien tijdens het groeiseizoen wordt door riet niet verdragen en daarom treedt bij zomermaaien successie op naar moerasheide. Bij herfst- of wintermaaien kan veenmosrietland langdurig in stand blijven omdat dan de successie wordt tegengehouden, maar in de praktijk heeft de afgelopen decennia op grote schaal successie naar broekbos plaatsgevonden door onvoldoende beheer, en waarschijnlijk versneld door stikstofdepositie. Alleen de meest voedselarme veenmosrietlanden kunnen ook zonder beheer nog lang standhouden. Ontwikkeling van soortenrijke veenmosrietlanden uit eerder met gebufferd oppervlaktewater bevoeide percelen is in principe mogelijk, omdat zich bij het stoppen van bevoeiing snel een zure en voedselarme bovenlaag zal vormen.

Het habitatype moerasheide kan zonder beheer alleen voor langere tijd in stand blijven als er een groot oppervlak aanwezig is. Omdat hieraan tot nu toe in de meeste laagveengebieden niet kan worden voldaan, is thans actief beheer noodzakelijk voornamelijk in de vorm van af en toe (om de paar jaar) maaien in de nazomer (met licht materieel), om opslag van struiken en bomen te voorkomen. Beweidings met schapen lijkt minder gunstig te zijn. Wanneer er echter geen opslag is, kan actief beheer beter achterwege blijven om de vorming van microreliëf een kans te geven. Zonder actief beheer is moerasheide doorgaans een tijdelijk stadium dat zich gewoonlijk tot hoogveenbos (H91D0) zal ontwikkelen.

Samenvattend zijn de volgende maatregelen mogelijk om kwaliteit van bestaande situaties te verbeteren of nieuwe oppervlakte te creëren, bijvoorbeeld vanuit sterk gedegradeerde (actueel niet meer als habitatype kwalificerende) situaties:

1. Hydrologisch herstel op systeemniveau
2. Creëren van nieuwe verlandingsreeksen vanuit open water
3. Maaien van verruigde situaties en situaties met beginnende struweelvorming
4. Verwijderen van opslag (struiken en bomen)
5. Plaggen, eventueel in combinatie met begreppelen

Veenmos trekken en bekalken zijn niet onomstreden en zeer onzeker qua resultaat en worden hier verder buiten beschouwing gelaten. Hierna is per Natura 2000-gebied uitgewerkt welke mogelijkheden voor compensatie aanwezig zijn.

Polder Westzaan

In tabel 2 is de situatie in Polder Westzaan voor beide relevante habitattypen weergegeven op basis van het geldende Natura 2000-beheerplan (provincie Noord-Holland, 2016). In figuur 2 en 3 is de verspreiding van de habitattypen in het gebied weergegeven.

Tabel 2 Situatie habitattypen H4010B en H7140B in Polder Westzaan

Habitatype	Oppervlakte / kwaliteit (2016)	Doel, trend, stressfactoren	Maatregelen 1 ^e beheerplanperiode
H4010B	0,1 ha (goed)	Doel: uitbreiding oppervlakte en behoud kwaliteit Trend: stabiel Stressfactoren: waterkwaliteit en -kwantiteit, stikstofdepositie, ontoereikend beheer, verbossing	Voortzetten regulier beheer
H7140B	12,5 ha (goed) 2,1 ha (matig) 14,6 ha (totaal)	Doel: behoud oppervlakte en kwaliteit Trend: positief voor oppervlakte, negatief voor kwaliteit bestaande situaties Stressfactoren: waterkwaliteit, star waterpeil, stikstofdepositie, ontoereikend beheer	Creëren nieuwe verlandingsituaties. Ontwikkeling uit bloemrijk rietland Onderzoek watersysteem Extra inspanning beheer Maatregelen stikstof

Het gebied is een open veenweidegebied met lokaal enige verbossing en verstruweling. Verwacht mag worden dat hydrologische maatregelen op systeemniveau in het kader van het beheerplan zullen worden uitgewerkt en uitgevoerd. Het ontstaan van nieuwe verlandingsreeksen vanuit open water is grotendeels ook afhankelijk van dit hydrologisch herstel op langere termijn. Daarmee liggen de kansen voor kleinschalige compensatie op korte termijn met name in het lokaal creëren van uitbreidingsmogelijkheden voor veenmosrietland. Zowel extra maaibeheer, het verwijderen van opslag als lokaal plaggen of begreppelen behoren tot de mogelijkheden. Omdat vergelijkbare maatregelen ook al geagendeerd zijn of worden in het kader van het beheerplan (inclusief stikstofmaatregelen) dient in overleg met de terreinbeheerder (Staatsbosbeheer) in beeld te worden gebracht welke aanvullende mogelijkheden aanwezig zijn. Gezien het aanwezige areaal verlandingsituaties en het feit dat slechts een deel hiervan actueel kwalificeert als habitatype is het aannemelijk dat geschikte (aanvullende) locaties voor compensatie gevonden kunnen worden.

Figuur 2/3 Ligging en kwaliteit habitattypen H4010B (links) en H7140B (rechts) in Polder Westzaan (2016); rood = goed ontwikkeld, oranje = matig ontwikkeld, blauwgroen = kansrijk

Compensatie van moerasheide kan het best integraal worden meegenomen in de compensatie van veenmosrietland, omdat de laatste het natuurlijke 'voorstadium' vormt van moerasheide. Door aangepast maai-beheer en natuurlijke successie zal moerasheide op termijn kunnen ontstaan vanuit nieuw gecreëerde mogelijkheden voor veenmosrietland.

Wormer- en Jisperveld & Kalverpolder

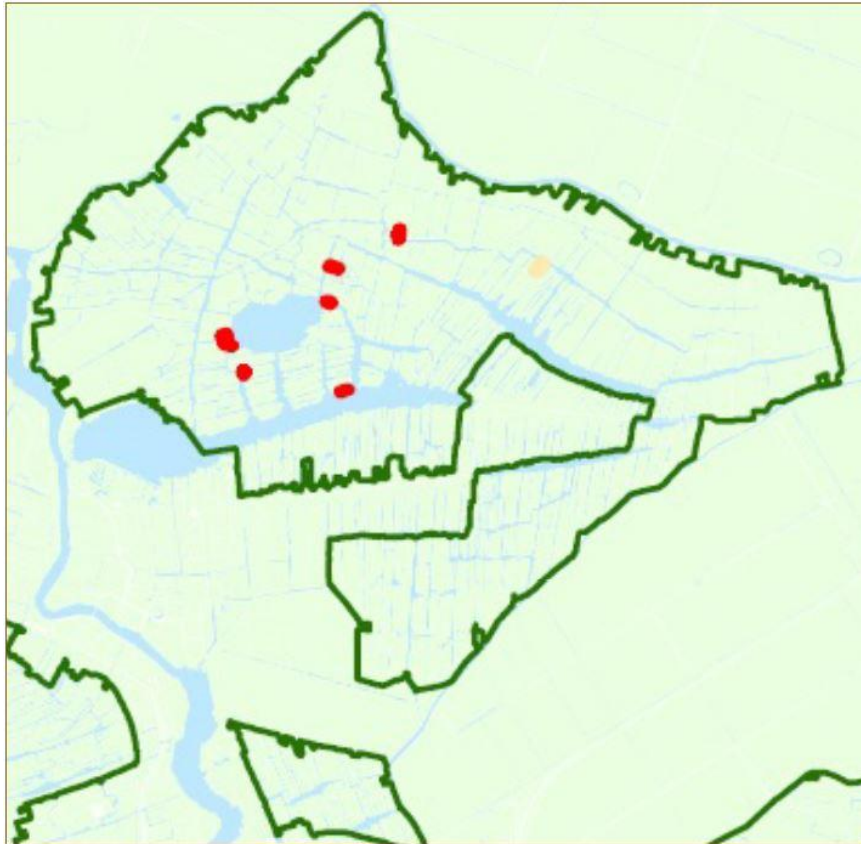
In tabel 3 is de situatie in het Wormer- en Jisperveld & Kalverpolder voor beide relevante habitattypen weergegeven op basis van het geldende Natura 2000-beheerplan (provincie Noord-Holland, 2016). In figuur 3 en 4 is de verspreiding van de habitattypen in het gebied weergegeven.

Tabel 3 Situatie habitattypen H4010B en H7140B in Wormer- en Jisperveld & Kalverpolder

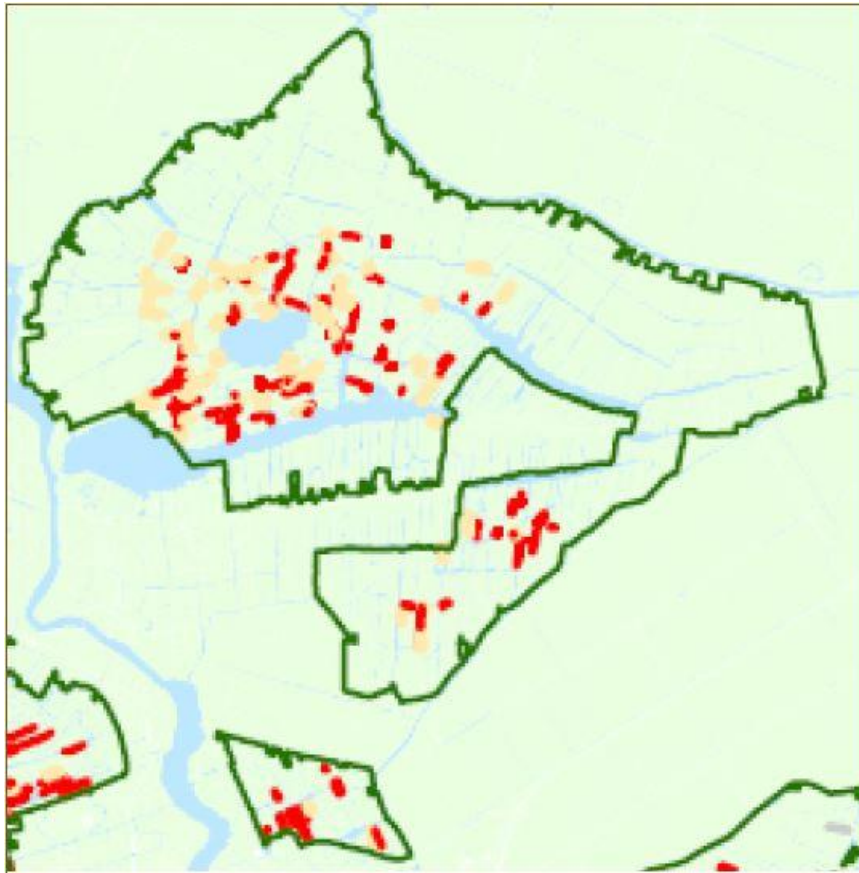
Habitattypen	Oppervlakte / kwaliteit (2016)	Doel, trend, stressfactoren	Maatregelen 1 ^e beheerplanperiode
H4010B	0,7 ha (goed) 0,3 ha (matig) 1,0 ha (totaal)	Doel: uitbreiding oppervlakte en behoud kwaliteit Trend: stabiel m.u.v. een locatie waar Cranberry zich uitbreidt.	Uitbreiding op kansrijke locaties (0,78 ha) Verbetering waterkwaliteit

Habitattype	Oppervlakte / kwaliteit (2016)	Doel, trend, stressfactoren	Maatregelen 1 ^e beheerplanperiode
H7140B	9,3 ha (goed) 4,9 ha (matig) 14,2 ha (totaal)	Stressfactoren: uitbreiding Cranberry (invasieve exoot), waterkwaliteit en -kwantiteit, stikstofdepositie, ontoereikend beheer, verbossing Doel: behoud oppervlakte en kwaliteit Trend: positief voor oppervlakte, negatief voor kwaliteit bestaande situaties Stressfactoren: waterkwaliteit, star waterpeil, stikstofdepositie, ontoereikend beheer	Verbetering waterkwaliteit Extra inspanning beheer Maatregelen stikstof

Het gebied is net als Polder Westzaan een open veenweidegebied met lokaal enige verbossing en verstruweling. Verwacht mag worden dat hydrologische maatregelen op systeemniveau in het kader van het beheerplan zullen worden uitgewerkt en uitgevoerd. Daarmee liggen de kansen voor compensatie ook hier met name in het lokaal creëren van uitbreidingsmogelijkheden voor veenmosrietland. Zowel extra maaibeheer, het verwijderen van opslag als lokaal plaggen of begreppelen behoren tot de mogelijkheden. Ook hier dient in overleg met de terreinbeheerder (Vereniging Natuurmonumenten) in beeld te worden gebracht welke aanvullende mogelijkheden aanwezig zijn, bovenop maatregelen uit het beheerplan. Gezien het aanwezige areaal verlandingsituaties en het feit dat slechts een deel hiervan actueel kwalificeert als habitattype is het ook in dit gebied aannemelijk dat geschikte (aanvullende) locaties voor compensatie gevonden kunnen worden.

*Figuur 4 Ligging en kwaliteit habitattype H4010B in Wormer- en Jisperveld & Kalverpolder (2016);
rood = goed ontwikkeld, oranje = matig ontwikkeld*

*Figuur 5 Ligging en kwaliteit habitattype H7140B in Wormer- en Jisperveld & Kalverpolder (2016);
rood = goed ontwikkeld, oranje = matig ontwikkeld*

Ook hier geldt dat compensatie van moerasheide het best integraal kan worden meegenomen in de compensatie van veenmosrietland, omdat dit het natuurlijke 'voorstadium' vormt van moerasheide. Door aangepast maaibeheer en natuurlijke successie zal moerasheide op termijn kunnen ontstaan vanuit nieuw gecreëerde mogelijkheden voor veenmosrietland.

Ilperveld, Varkensland, Oostzanerveld & Twiske

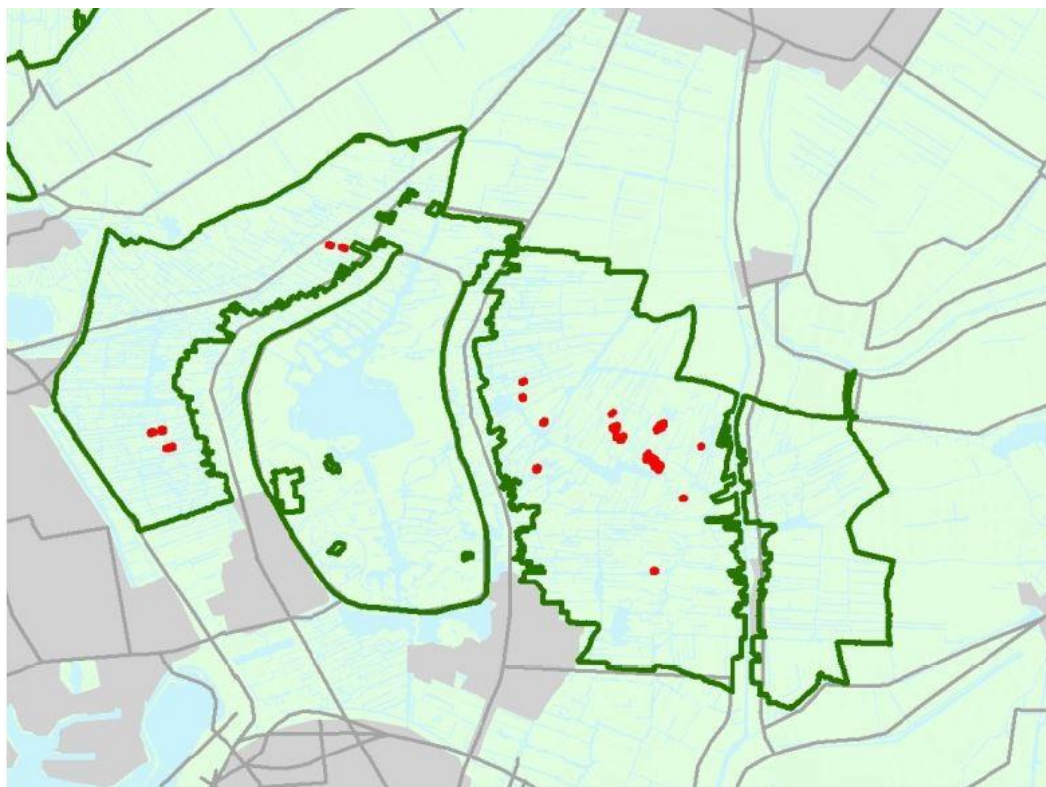
In tabel 4 is de situatie in het Ilperveld, Varkensland, Oostzanerveld & Twiske voor beide relevante habitattypen weergegeven op basis van het geldende Natura 2000-beheerplan (provincie Noord-Holland, 2016). In figuur 5 en 6 is de verspreiding van de habitattypen in het gebied weergegeven.

Tabel 4 Situatie habitattypen H4010B en H7140B in Ilperveld, Varkensland, Oostzanerveld & Twiske

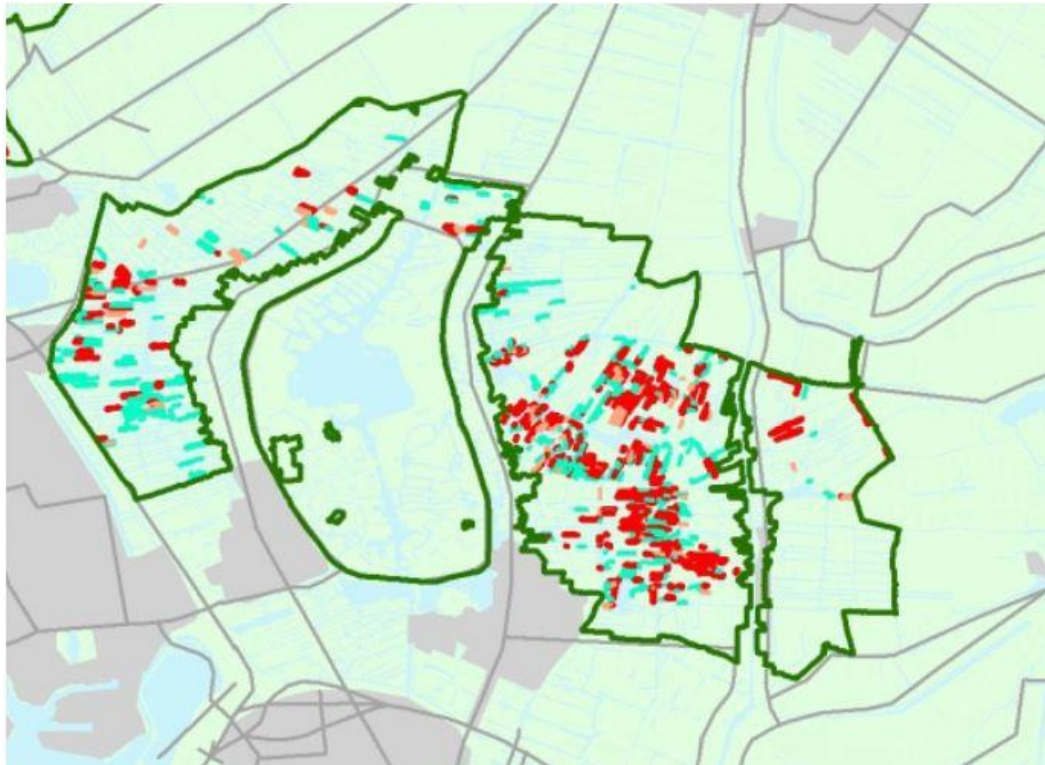
Habitattype	Oppervlakte / kwaliteit (2016)	Doel, trend, stressfactoren	Maatregelen 1 ^e beheerplanperiode
H4010B	2,0 ha (goed)	Doel: uitbreiding oppervlakte en behoud kwaliteit Trend: licht positief	Voortzetten regulier beheer

Habitatype	Oppervlakte / kwaliteit (2016)	Doel, trend, stressfactoren	Maatregelen 1 ^e beheerplanperiode
H7140B	34,0 ha (goed) 9,3 ha (matig) 43,3 ha (totaal)	Stressfactoren: waterkwaliteit en -kwantiteit, stikstofdepositie, ontoereikend beheer Doel: uitbreiding oppervlakte en behoud kwaliteit Trend: licht negatief Stressfactoren: waterkwaliteit, star waterpeil, stikstofdepositie, ontoereikend beheer	Creëren nieuwe verlandingssituaties. Ontwikkeling uit bloemrijk rietland Onderzoek watersysteem Extra inspanning beheer Maatregelen stikstof

Met uitzondering van delen van recreatiegebied het Twiske (waar geen instandhoudingsdoel voor de habitattypen geldt) is ook dit gebied zeer vergelijkbaar met de voorgaande twee gebieden en bestaat het uit open veenweidegebied met lokaal enige verbossing en verstruweling. In het IJperveld zijn daarnaast ook wat uitgestrektere moerasbossen aanwezig. Verwacht mag worden dat hydrologische maatregelen op systeemniveau in het kader van het beheerplan zullen worden uitgewerkt en uitgevoerd. Daarmee liggen de kansen voor compensatie ook hier met name in het lokaal creëren van uitbreidingsmogelijkheden voor veenmosrietland. Zowel extra maaibeheer, het verwijderen van opslag als lokaal plaggen of begreppelen behoren tot de mogelijkheden. Ook hier dient in overleg met de terreinbeheerder (Staatsbosbeheer, Landschap Noord-Holland) in beeld te worden gebracht welke aanvullende mogelijkheden aanwezig zijn, bovenop maatregelen uit het beheerplan. Gezien het aanwezige areaal verlandingssituaties en het feit dat slechts een deel hiervan actueel kwalificeert als habitatype is het aannemelijk dat geschikte (aanvullende) locaties voor compensatie gevonden kunnen worden. In figuur 7 wordt dit geïllustreerd door het relatief grote areaal kansrijke situaties dat daarin is aangegeven in het kader van het Natura 2000-beheerplan.

*Figuur 6 Ligging en kwaliteit habitatype H4010B in Ilperveld, Varkensland, Oostzanerveld & Twiske (2016);
rood = goed ontwikkeld*

Figuur 7 Ligging en kwaliteit habitattype H7140B in Ilperveld, Varkensland, Oostzanerveld & Twiske (2016);
 rood = goed ontwikkeld, oranje = matig ontwikkeld, blauwgroen = kansrijk

Ook hier geldt dat compensatie van moerasheide het best integraal kan worden meegenomen in de compensatie van veenmosrietland, omdat dit het natuurlijke 'voorstadium' vormt van moerasheide. Door aangepast maai-beheer en natuurlijke successie zal moerasheide op termijn kunnen ontstaan vanuit nieuw gecreëerde mogelijkheden voor veenmosrietland.

Samenvatting compensatiemogelijkheden

In tabel 4 is de benodigde oppervlakte compensatie per gebied weergegeven. Het betreft in alle gevallen relatief kleine oppervlakten. Zoals eerder beschreven ligt het in de rede om de compensatie toe te spitsen op het habitattype veenmosrietland en de compensatie opgave voor moerasheide hierin mee te nemen. Verwacht mag worden dat de kleinschalige compensatie op langere termijn ook kan profiteren van maatregelen op systeemniveau, zoals hydrologisch herstel en het terugdringen van de stikstofdepositie.

Tabel 4 Benodigde compensatie (worst-case)

	Polder Westzaan	Wormer- en Jisperveld & Kalverpolder	Ilperveld, Varkensland, Oostzanerveld & Twiske
H4010B	0,02 ha	0,02 ha	nvt
H7140B	4,5 ha	0,05 ha	0,05 ha

Op korte termijn kan de kleinschalige compensatie voor het project in de betreffende Natura 2000-gebieden plaatsvinden in de vorm van kleinschalige ingrepen in de vorm van extra maaibeheer, het verwijderen van opslag of lokaal plaggen of begreppelen. Er lijken hiervoor ruimschoots mogelijkheden te bestaan. Hierbij dient echter wel rekening te worden gehouden met de volgende randvoorwaarden:

- Geschikte locaties dienen in overleg met de terreineigenaar/-beheerder te worden bepaald, mede op basis van gedetailleerde veldkennis.
- De locaties moeten aanvullend zijn op reeds geplande herstelmaatregelen, bijvoorbeeld in het kader van het beheerplan of het voormalige PAS. Ook moet sprake zijn van aanvullende financiering vanuit het project.
- Naast de initiële ingreep dient ook voorzien te worden in een langjarig passend beheer dat is toegesneden op het beoogde habitatype.
- Bestaande waardevolle vegetaties (inclusief habitatypen) of groeiplaatsen van bijzondere/beschermde soorten dienen hierbij te worden ontzien.
- De vegetatie ontwikkeling dient gemonitord te worden om zo nodig het beheer bij te kunnen sturen.
- Compensatie is onderdeel van de zogenaamde ADC-criteria. Op basis daarvan dient een vergunning onder Wet natuurbescherming te worden aangevraagd en dienen de maatregelen te worden geborgd.